

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 28 НОВЕМБРА 1942

БРОЈ 53 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НОВА ДЕМПИНГ РОБА — ЗИМСКЕ БАЈКЕ

ЕВРОПСКИ СПАСИОЦИ

Лондон, новембра. — Чим ве-
јавица и снег мало успоре опе-
рације на источном фронту, ен-
глески Езопи почну причати
зимске бајке за децу. Британска
производња играчака за децу и
дечја зимска литература прет-
ставља демпинг робу па се за-
то по врло ниским ценама ра-
стура. Изгледа само да ова ро-
ба има врло слабу потрошњу
јер по целој свету стоје нена-
чети лагери. По свему судећи
ова је индустрија ове зиме осу-
ђена на пропаст, пошто је траж-
ња бедна.

ЈАЛОВА НАДА

Лондон, новембра. — После ве-
лике дреке и ларме о Северној
Африци у политичким круговима
Лондона, настало је затишје.

Три промашена циља, углавном
су утицала на ово смирење:
француска флота остала је фран-
цуска, Французи више неће да
извлаче кестење из ватре за дру-
гог и треће Де Гол није прогла-
шен за диктатора Француске, не-
го се цела ствар са ривалом Дар-
ланом замрсила — захваљујући
„савезницима“ Американцима, ко-
ји имају своју посебну рачуницу.

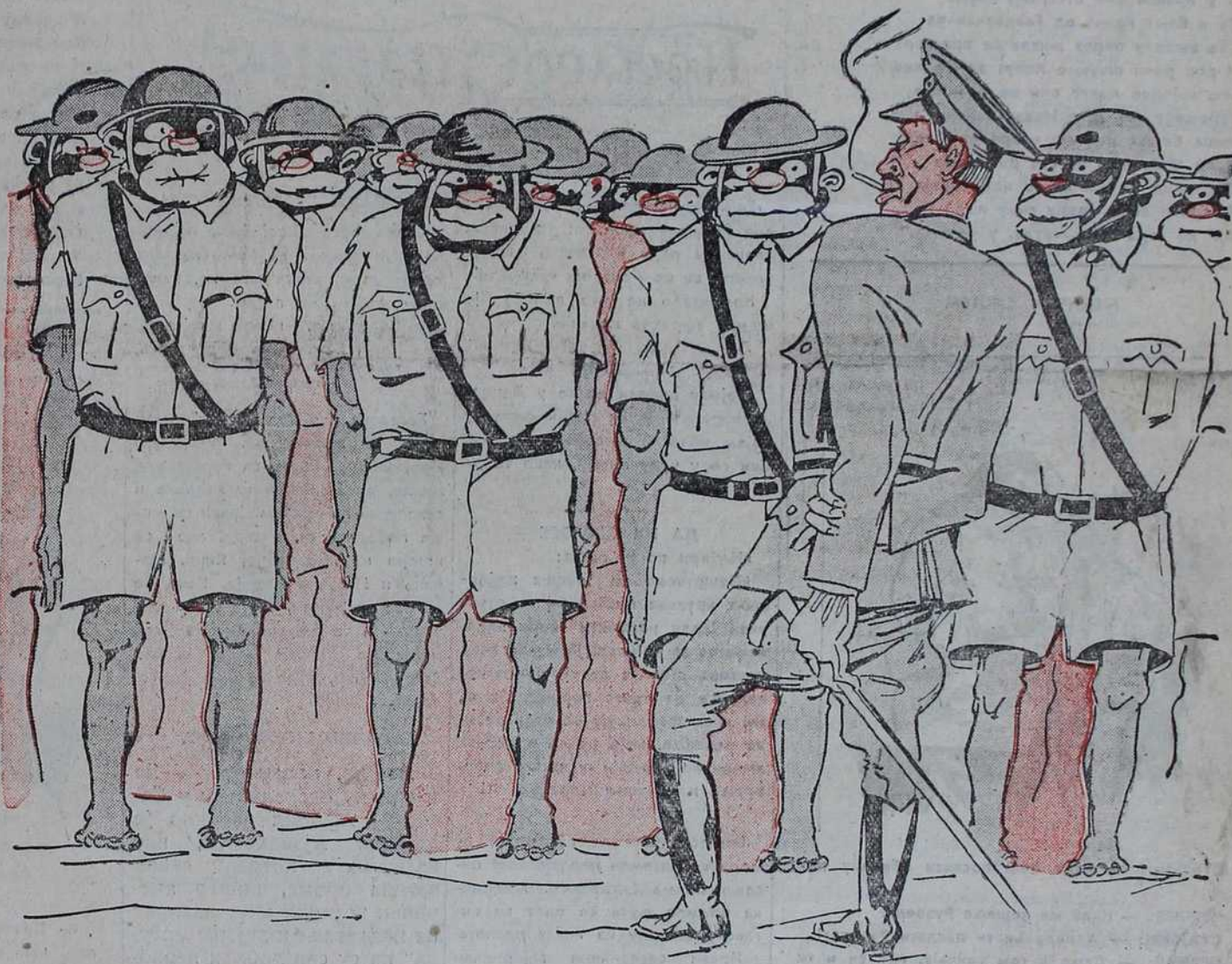
Кад је дрво јалово онда нема
ни плодова.

ЈЕДАН ДЕМАНТИ

Вашингтон, новембра. — Инду-
стрија из Северне Америке пре-
бацује се у Јужну Америку. Ра-
злог овоме није због осовинских
подморница, него из чисто при-
јатељских намера према новим
савезницима.

СА ПОЛА ПЛАТЕ

Вашингтон, новембра. —
Пошто су Енглези одбили
да учествују у финансира-
њу Дарлановог предузећа,
америчка влада је донела
одлуку да се Дарлану ис-
плаћује пола плате док се
не регулише његов положај.

— Војници империје! Ви сте позвани да у овом рату браните културу човечанства и хришћанску веру од тирана!
Ви ћете донети свету слободу!

Спасиоци из Чикага

— Поштовани слушаоци! Мистер Браун
ће вам рећи колико се радује прилици да
се бори за слободу цивилизованих народа.

МЕЂУ ОРТАЦИМА

Њујорк, новембра. — Због ад-
мирала Дарлана, између англо-
саксонских ортака дошло је до
измене љубазних комплимената,
за сада само преко штампе.

Тако америчка штампа вели
за Енглезе да су неправим
империјалисти који гледају са-
мо себе, док лондонска штампа
вели за браћу преко баре да на
све начине хоће да умање ен-
глески престиж.

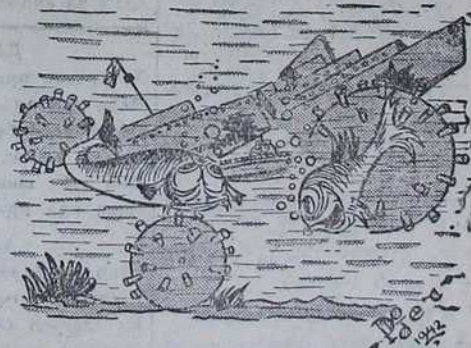
Да цензура не спречава ове
братске изливе, светска јавност
би чула још сочније и искреније
изјаве симпатија.

ОСЛОБОДИЛИ СЕ

Казабланка, новембра. — Аме-
риканци су донели слободу Ара-
пима и Берберима у северној А-
фрици, али ови простаци не у-
ме то да цене. Када су Америк-
анци хтели да их ослободе свих
резерви животних намирница, о-
ви су дивљаци почели да се бу-
не па су их сентиментални Аме-
риканци, наравно све у циљу о-
слобођења, стрељали.

Скупа ли је, бого вољени, та
америчка слобода!

Брак на дну океана

— Драга, желиш ли да прву брачну ноћ про-
ведемо на енглеском или америчком броду.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

У Африци и на мору — свуда лажне наде јору

Стишала се ларма и реклама лажна
Сад Африка више није тако важна
Од победе славне оста само страна
Као ратни трофеј добише Дарлана
Али зато лађе сада ређе лете
На мору су силне претрпели штете
Код ортака сад се прича басна стара
Од масла је била много скупља дара
Јер због једне ситне али глупе крађе
Изгубише образ и још толке лађе
Подморнице, мине и куражне «штуке»
Причинише њима невољи и бруке
На морима свима, куд год конвој крену
Свуда пропаст вреба, не да ни да зену
И превласт на мору сад је успомена
На морима свима влада сумарена
Зато Черчил шапфо, а Рузвелт се чеши
У рачуну њином, била нека грешка.

Пацифик гробница америчке силе
Јапан им је тамо потсекао жиле
Залуд Рузвелт прети или на глас виче
Све победе тамо, то су бапске приче
Јер данас је, ето, дошло такво доба
Залуд лађе газда, кад говори роба
Амерички спикер прича разна чуда
А у пракси они отступају свуда
Па и бајат прича од Гвадалканара
Све више у пораз њихов се претвара
И док речи плуште попут летње киш
Још ниједно место они не бранише
Угрожена већ је и Нова Гвинеја
Киша бомби плушти скоро до Сиднеј
И од Филипина па све до Хаваја
Поразима њиним нигде нема краја
Америка веле, грдну силу има
Ал' до сада само, свуда, у речима.

МЕНИЧНИ СИСТЕМ

СТАЉИН: — Када ћеш послати обећану помоћ!
ЧЕРЧИЛ: — Када ми пошаље Рузвелт!
СТАЉИН: — А када ће ти послати Рузвелт!
ЧЕРЧИЛ: — Само у том случају, ако си и ти њему послао.

Афричко печење

ЧЕРЧИЛ: — Ево ти Франклино, печење из Африке, које сте тако дуго и жељно очекивали!
РУЗВЕЛТ: — Браво, Винстоне, ако будеш и даље тако вредан поставићу те за главног куvara.

Преглед СТРАНЕ

Енглески часопис «Њу стетсмен анд Нешјон» тужи се: «О неком планском раду британске владе уопште се не може ни говорити.» Коментаре на ово донела је једино афричка штампа.

КАКО ТО!

«Тајмс» доноси да се у Лондону израђује један ратни филм, у којем неће бити лажних сцена. Сви се у чуду питају, како то да се удеси?

ДА ИХ ОХРАБРЕ

«Њујорк пост» пише: «Појртвовањем виших њујорчких кругова требао би се отворити један нарочити парк задовољства за војнике. Даме из ових кругова ставиле су се на расположење да прате војнике. За овај план фабрикују се сада велике рекламе, које ће се поделити америчкој армији у циљу охрабрења и «дизања морала».

Енглеска штампа пребацује америчкој штампи нељубазност писања према Енглеzима. Америчка штампа ђути се опет на енглеску штампу из истих разлога. Прави савезнички заједнички рад.

У СТРАХА СУ ВЕЛИКЕ ОЧИ

«Дели Њус» пише? Више не може бити сумње, да ћемо морати једног дана, хтели или не, нашу кожу изнети на пазар. То је збиља, нешто најтеже, што један Енглеz може да замисли.

Енглески новинар Џорџ Герман пише у лондонском «Тајмсу»: Противници Јапана се варају кад мисле, да ће Јапан изгладнети и савладати притиском. Јапан се може победити само тада, ако се истера из Манџурије, Кине, Малаке и Источне Индије. Како ће се ово извршити, то је ствар војске — и то америчке, која већ месецима осваја мало острво Гвадалканар, а да га није још освојила.

НАЈХИТНИЈА ПОРУЏБИНА

Алжир, новембра. — За америчку експедицију у Северној Африци наручио је генерал Ајзенхофер, као најхитнију потребу седам вагона брома, пошто амерички војници нису навикли на надлетање и зујање «штука» па су сви добили нервозу и несаницу.

За слободу они јесу лажни пионир
А свуда се терор и насиље шири
Од Исланда хладног до врућег Марока
Свуд се добро туђе отима и кока
И робове тужне на кланциу воде
Све у име правде и лажне слобода
Навине и глупе свуд са својом траже
Зато се на квантум измишља и лаж
Нек се боре збиља или на папиру
А нас мученике нек пуште на миру
Знамо да их гони за нас љубав врућа
Ал' нека нас ману, далеко им кућа
Кога су бранили — судбина му горка
Ко је помоћ чеко — пољубио чворка
Кроз радио своју разапели шатру
Па траже будале да гутају ветру
Брће за њих хлеба док има будала
Нама не требају — велика им хвала!

У Европи хоће д' ослободити робље
А где год су дошли, свуд остане гробље
Или су лажови ил' само баксузи
То најбоље знају несрећни Французи
Англосакси хоће против њине воље
Да им створе срећу, да им буде боље
Зато бомбардују вароши и села
Место цветне земље, свуд гробна парцела
И народе друге једнако потстичу
Па невиној жртви онда лажно кличу
И за пустош страшну и за братска трења
Жртвама, кад умру, поделе ордења
И док целом свету тако капу кроје
Што не одликују енглеске «хороје»
Али то не чине витези од новца
Ту јунака нема — већ само трговца
И док на језику туђе јаде жале
Они збиља брину — ал' за капитале
Рат нас се не тиче око туђих међа
Геца памет стече — чува своја леђа.

РУЗВЕЛТ ПОЗДРАВЉА ДОБРОВОЉЦЕ

— Претседниче, ми смо уосталом колеге, ја сам, наиме, у приватном животу такође фалсификатор.

Енциклопедија Американа

СЛОГА: Радити тајно против свога ортака.
СЛОБОДА: Акционарско друштво за плачку.
СОЛОМОНСКА ОСТРВА: Задушнице.
АУСТРАЛИЈА: Накнада за Филипине.
ВИЛКИЈАДА: Терање ветра капом.
КОНГРЕС: Место где се суклобљавају картели.
БЕЛА КУЋА: Зграда у којој се кују црни планови.
ОКЕАН: Пасивна трговина.
ОФАНЗИВА: Трговачки посао.
КОНВОЈ: Посао који не примају осигуравајућа друштва.

ПРЕЗИДЕНТ: Човек коме је упала секира у мед.
АТЛАНТСКА КАРТА: Шарена лажа за европске малолетнике.
ДАРЛАНУ
За ортаке преко баре
Даде све од славе старе
Па направи бруку, јад
А кад најмак сав побраше
Онц тебе шкартираше
Неке иде црнац сад!
АЛЖИРУ
Иако си борац жилав
Куснуше и теби пилав
На кланицу сад те воде
И колко су веће штете
Све крупније фразе лете
Роб постајеш — због «слободе»!

БАКСУЗ МЕСТО

Каиро, новембра. — Монто-Александра да пронађе начин да се избегну Ацедабија и Ел Агејла пошто су то баксуз места где мери је затражио од генерала су Британци већ два пут добили жестоке батине.
На то је добио следећи одговор:
— Када је могло два пут, може и трећи пут; ми смо већ огулали...
ДОНЕЛИ ПАНИКУ
Казабланка, новембра. — У знак «великог поверења» према Американцима, сви улагачи навалили су на банке да подигну свој новац.

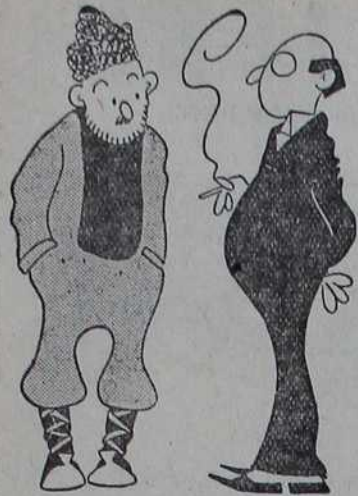
Паника, која је настала, сматра се као сигуран знак, да су Французи добро одмерили, «пријатељске» намере Американаца према француском франку.

Еширал

Глупост као женска стара
Решила је ових дана
Бар тако се прича свуда
Да са сваког ћошка вири
«Тазек» вести да прошмири
Ако буде доста луда
Због Жиро-а и Дарлана
Афера је свима знана
Нова гужва сад искрсла
Због интриге Вашингтона
Дашо претаст из Лондона
Као да је тикав прсла.

Метеоролошки извештај

Европа: Барометарски стуб показује лепо време у целој Европи. На континенту је ведро и тихо, а на морима трају непрекидне буре. Особито се непогоде имају очекивати у југозападном делу Средоземног Мора, над енглеским острвом магла и слана, на Кавказу вејавица и јак ветар који дува са северозапада.
Африка: Променљиво време са честим пљусковима над Алжиром. Грмљавина и севање муња.
Америка: На Атлантику осетно захлађење, са честим пљусковима и бурама. У обећањима мраз, а у прогнози промаја. На Карипском Мору и око Антила свакодневне буре.
Аустралија: Барометар пада, очекује се даље погоршање код Соломонских острва и целом Пацифику. Пљускови над северном Аустралијом.

— Богме господине, радује ме што нисам рођен у Кини.
— А што!
— Па не знам ни реч кинески!

САВРЕМЕНА Миша

ПРВИ СНЕГ
Први снег је већ завео И покрио сокак цео Мој дика за кулук зрео Слатко се је снегу смејо И по снегу и по киши Друштво му је сталез виши Место бриц и покер знате Сви узели сад лопате С' њима чисте без по муке Не жуље им сада руке

ЛЕЊИ ГАША
— По Змају. — Написао Јова Гашо, Гашо, лењи Гашо Шта ће стобом бити? Да посао какав нађеш Кад ћеш се решити? Дали хоћеш бити пекар? Искористи згоду Или хоћеш да си млекар Да продајеш воду? Или хоћеш да си пиљар? Тај посао ствара С малом тезгом ћар велики И ту пада пара Ил' чиновник хоћеш да си? Гашо, бујне крви Ал' одлика те не краси Да чекаш на први А сад, Гашо, хајде кажи, Шта би бити хтео? И посао ти потражи Јер си човек зрео Гаша ведро оцу рече: Бићу ја цокел Ту се лако пара стече Уз шалу и смеј.

НЕДЕЉА 22 НОВЕМБРА

Одем на једне патерице. Пуно гостију, већином жена па се развезао разговор! Милина једна. Једног младог човека окупиле жене да нападају како је као лептир, а он се јадник брани, али ко ће се одбранити од десет изоружаних женских језика. У томе се у разговор умеша један старији господин, који рече:
— Море, верност је фраза, коју су измислили старци.
— Шта? — заграјаше жене. Зар Ви нисте верни госпа Магди.
— На жалост! — одговори овај господин. Много чешће него што бих желео.

ПОНЕДЕЉАК 23 НОВЕМБРА

Сретнем јутрос мога познаника Пају. Глава му сва у неким ранама и огреботинама.
— Шта је то побогоу и забога?
— питам га ја.
— Ништа, брате, успомена од жене — одговара он смирено. Имали смо једну дискусију па ме она убеђивала док ме ето, не убедил.
— Па то је, бре, нека напаст — сажалевам га ја.
— Још горе од напасти — вели он. То је Содом и Гомора. Не мили ми се ићи кући, али шта ћу кад морам.
— Па што се не разведеш?
— питам ја.
— Не могу. — вели он.
— Ваљда је волиш?
— интересујем се ја.
— Јок брате! Мрзим је ко ћавола. Ал се развести не могу!
— Па шта је разлог?
— Нисмо венчани!

УТОРАК, 24 НОВЕМБРА

Данас код пиљара купујем купус. Купуса доста ал' свет нервозан па се само кошкамо и објашњавамо. Прво се посвађаше две жене због тога што је једна од њих разговарала са пиљаром. Онако у „поверењу“. Падосе крупне речи и за мало не дође до туче. Једва их смирисмо. После тога се Миша марвењак посвађа са једним млађим човеком који је једнако истрчавао из реда и стално нешто протествовао.
— Смирите се Ви, младићу! — опомену га Миша.
— Нисам ја за вас младић, барара једна. Ја сам доктор Петровић.
— А ја сам доктор ветерине, а не бараба.
— Ви сте... Ви сте обичан

НЕДЕЉА ДО НЕДЕЉЕ

животињски доктор — развика се онај младић, а Миша марвењак му хладно одговори.
— Онда сте ви докторска животиња.

После тога онај младић поче да скупља сведоке који су чули изразе Мише марвењака, али сви, који су се слатко смејали, изјавише у глас да нису ништа чули.

СРЕДА, 25 НОВЕМБРА

Мог комшију Тошу пита син гимназиста III разреда шта је то учтивост.
— Учтивост је кад неком не кажемо оно што о њему мислимо.
— Аха, сад знам — вели синчић. Значи моја је мама учтива. Отац да се похвали паметним сином упита:
— А по чему то закључујеш?
— Па ето, она у кујни каже баби како једва чека да господин оде, а овде у соби прича како јој мило што је господин дошао.
— Марш из собе, будало! — раздера се отац па се окрете мени и каже:
— Извини комшија што овај лупа! Знаш каква су данас деца.

ЧЕТВРТАК, 26 НОВЕМБРА

Код једнога уредника дошао један бивши професор и читав сат му износио свој програм за реформу листа. На послетку он је понудио своје услуге, изјављујући:
— Мени је стало да нешто учиним за друштво. Хоћу да све своје способности унесем у Ваш лист и направимо чудо...
Уредник, иначе духовит човек, дуго га је посматрао, те му на крају рече:
— Хвала вам у име моје и у име целог новинарства. Хвала Вам и у име друштва и целог Српског народа. Само ја не смем да примим ту и толику жртву од Вас...
— Зашто, када ја то желим?
— чудно се бивши професор.
— Па Ви сте, одричући се катедре, учинили огромну услугу целом народу а нарочито српској просвети. Већу жртву не можете учинити.

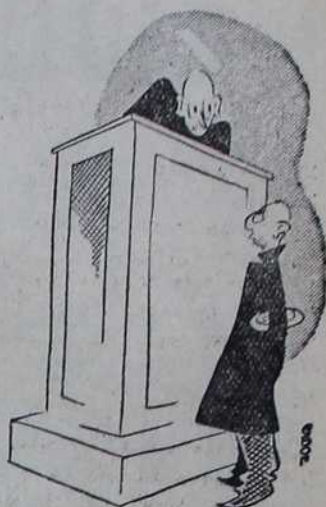
Уредник ми прича да се професор одмах изгубио...

ПЕТАК, 27 НОВЕМБРА

Отишао ја у једно оближње место и, на повратку, једва уђох у воз. Промаја, влага, псовке и свађа, све је то концентрисано у једном вагону, па путовање права милина. У једном ћошку вагона једна жена подиже вику.
— Стао си ми на пилиће, ћоро. Мучила се за те пилиће да омрсим моје петоро дечице, ломим се по селима, а ти ме упропасти...
Један старији господин се извињавао како не види у мраку и и како су га други гурнули, али она развезала језик па никако да стане. Куне и псује, и заклиње се да је мученица и сиротица која не може да нахрани своју дечиду од беснога света који пугује само због трговине.
Међутим, када смо изашли са станице у Београду, ја видех ту исту жену како се цењка са једним човеком да му прода своје пилиће.

СУБОТА, 28 НОВЕМБРА

Сутра су покладе па се реших да пошаљем жену на пијацу у Обреновац. Одосмо јутрос, пре беле зоре, на станицу, али ни у једном возу, све до подне, није могла да нађе места. У томе поред нас прође један просјак без ногу, кога је у колицима гурао једна бледа и изнемогла жена. Свет је, кога увек има на перону, дарезљиво давао помоћ овоме просјаку који се гласно захваљивао. У томе један чича рече жени:
— Зар ћете и ви на пут са тим богаљем.
— Морамо, шта да радимо. Гоњи невоља — вели она. У томе се свет размаче из једног вагона и пусти их унутра.
Сви смо ми са жаљењем гледали ове беднике, када се из вагона, где су ушли, зачу граја. Поћем да видим шта је било, а онај се просјак и његова „жена“ побили због поделе пара. Он изашао из колица па се рве са њом а свет који их је пропустио у вагон, крсти се од чуда...

— Па ви сте били већ осуђивани!
— Јесам, господине судија, јесам.
— Један једини пут, пре седам година.
— А после тога!
— Нисам био осуђиван.
— А где сте провели тих седам година.
— На робији, господине судија.

Сетованске БОДЉЕ

Утакмице зиме танке Сви спремају скије, санке Цео спорт ће да се илиза Када терен снег завеје Футбалер се ретко смеје Јер у џепу тад је криза.

РЕДУЦИРАН
Аматерски скијаш — Дарлан, редуциран је са списка англисонских клубова и сада је остао без занимања. По свему изгледа да ће се сасвим повући из спорта.

ПРВЕ ПАСТЕ
Чланови С. к. «Зимска радост», који имају бројеве од 1—150 пуштени су на старт. За ове утакмице влада велико интересовање па се верује да ће већ приликом прве трке бити постигнути нови спортски рекорди.

ЗИМСКИ ОДМОР
Нада Кочевић и чланови спортског друштва Знање и вештина паузираће до месеца априла 1943 године, па се позивају љубитељи трка да преко зиме штаде да би могли да се «ваде» на пролећним тркама.

Изненадио га

— Ево, други с леве стране, го сподине докторе, највише ме боле.

Ренла-назала

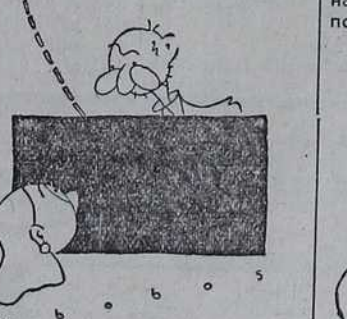
— Немам ништа да вам дам, ја сам удовица.
— Па ја нисам ни дошао да вас просим.

Она: — Понекад налазим да сте прави мушкарац, а некад изгледате као жена. Зашто?
Он: — То је херидитарно. Половина мојих предака били су мушкарци, а половина жене.

— Стој, ти си осумњичен да си украо један метар дрва.
— Нисам, богами, господине писаре, ето, претресите ме!

Уредан ђак

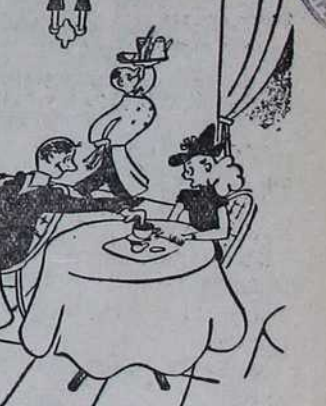
— Шта! Зар мој син не долази више у школу!
— Долази само је данас отишао на вашу сахрану!
— Да ли се твој муж нешто разуме у коњским тркама?
— Како да не, уочи трке он увек сигурно зна, који коњ мора да победи, а после трке, зашто он није победио.

Моје за време потоп

Моје за време потоп шета по лађи и каже жени, чешући се:
— Жено, велику грешку смо направили што смо и пар бува понели са собом у лађу...
— Дучан!
— Како си сазнао да сам бопестан!
— Видео сам твога синовца како мерка аутомобиле.

Отмено

— Дали је и ваша кафа тако хладна, госпођице!
— Подирејане шале
— Госпођице, ноћас сам сачвао, да сам запресио вашу руку.
— То значи, господине, да сте у сну много бржи и одлучнији.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Интервју са врапцем

Познати београдски хумориста Мика Врабац већ две-три године живи потпуно повучено. Нигде се не виђа и ништа не ради па је тек објава Централне за хумор да ће у њој сарађивати и Мика Врабац показала да је Цивилан у Београду и да још лепрша.

Ових дана потражи га наш сарадник и једва га нађе у једном сутерену на Грановцу. Седи Врабац за столом и чупа једну гуску.

— Шта то радите? — пита га наш сарадник. Што не спремаге нешто за претставу. Видим да сте и Ви у тој Централни.

— Каково писање, какви бакрачи? — чуди се Врабац. Хоћу брата, и ја да уђем у неку Централну па да свету кројим капу. Гурао сам се и раније да уђем у сличне институције, али ми свуд веле:

— Иш! Ниси избеглица! Доста сте Ви Београђани нама делили, сад ће да видите како то изгледа...

На другом месту ми кажу: — Да сте фудбалер или бар лако-атлетичар још би могло нешто да буде, али овако — мрка капа.

На трећем месту ми љубазно одговарају.

— Да сте женска и то млађа, било би можда наде.

На четвртм месту ми веле:

— Нисмо ми будале да примамо вас хумористе да нам пофаћате konce па да нас оговарате! Па бар да нисте овдашњи? Никад, брата.

И тако нас четворица београдских хумориста остадосмо без успелења. А тешко нас је брата и упослити. Свега две професије у нашем друштву које се не трпе и један другом раде о глави. То су оперске примадоне и хумористи. Али нас пунте беспарица и завист према онима који су се ухлебали по разним Цен-

тралама натера да се сложимо. То је највећа сензација. Рогови у врећи и четири хумориста заједно?! А за малер, најспособнији и најпопуларнији умре пре неки дан и тако нас оста три комада у крвој ревени. Да је нека ревена где се деле паре, брзо би прела тиква али пошто се деле купони за смејање некако ће да се провучемо.

— Па шта ће сад да буде? — пита новинар.

— Ништа. Радићемо као и сви остали. Направићемо спискове и штампаћемо купоне па ће да почне дистрибуција или како се српски вели подела. За данас смо објавили да ће добити своје следовање они чији купони почињу од 1—1000, а од првога ћемо гледати да снабдемо бар 5000 потрошача недељно.

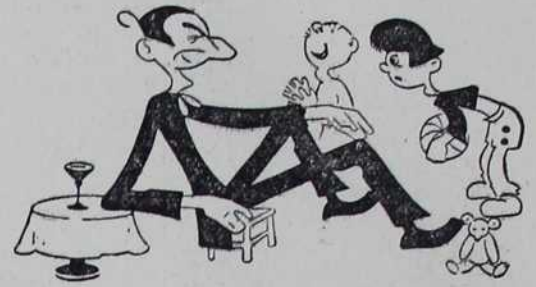
— Како је ствар организована? — интересује се новинар.

— Одлично. Ја, на пример немам појма шта раде Брандим и Мића, не знам чак ни где су канцеларије а они немају појма шта ја радим. Али и без договора све ће ићи као подмизано. Ја за данас спремам 1000 комада перушки за голицање за све оне који иду у друга позоришта. Јер тамо без голицање нема смејања.

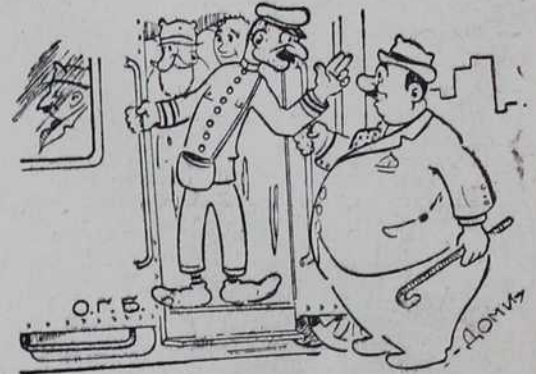
— Ствар је значи успела — каже сарадник устајући да оде.

— Па како се узме. Резерви има исувише пошто је у данашњем Београду врло погодна тле за културу ове биљке како производња није плански организована. Само ме брине што је то једина чисто београдска централа па ће на нас скочити потрошачи (а могу нас ухватити и у некој превари да дајемо бајат робу или дајемо јексик мери) па може да нам страда позавина... Ланцима изгледа да тај посао нема ризика. А варају се љуто.

КОЦКАРОВА ПРИЧА

— Био једном један краљ треп и тај се је скривао у мом рукаву...

— Извините, господине, у трамвају има још само два места!

ПАПУЧАР НА НЕБУ

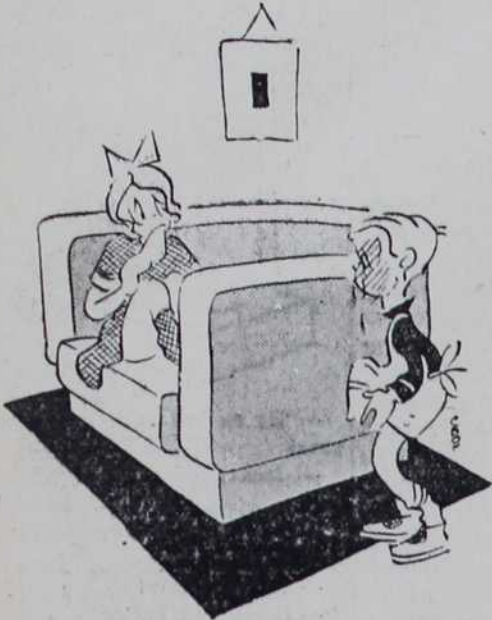

— Молим вас, господине, дали могу да видим Амора, Бога љубави!

ПОГОДИО

— Ах, Боже, Марија, како ова мала има спатку хаљиницу.

— По чему је мама познала да се ниси умно!
— Забо...равно сам да поквасим сапун.

— Срам да вас буде! Какав сте ви то отац!
Исписујете дечка из школе, а он је тек научно да броји до десет.
— Више му и не треба. Он ће бити боксерски судија.

— Шта то значи господине Јовановићу, ви већ стално задоцњавате на посао.
— Па, далеко станујем а...
— Кад далеко станујете, онда се возите трамвајем.
— Па зато задоцњавам, јер се стално возим.

Вести из чаршије

— Дајте ми један црни флор.
— Желите ли уски или широки?
— Зар се у жалости прави разлика?

— Наравно, зависи ко вам је умро.

— А, тако, онда ми дајте само једну црну пертлу. Знате — жалим ташту.

— Каква је разлика између прве и последње љубави?

— Прва обично личи на последње, а последња увек на прву.

Госпоња: — Из ваших докумената види се да сте често мењали места. Колико сте се задржали на последњем месту?

Служавка: — Извините, милостива, али нисам гледала у сат.

Јача су двојица

— Слушај бре, Марко! Ти стално у хапси.

— Зар је то чудо! Неколико

стотина параграфа против мене самога.

— Шта? Ти којој је тек осамнаест година хоћеш да се удаш за тог старкељу од шездесет, и да проведеш с њим цео свој живот.

— Не. Само његов цео живот.

ОДУСТАЛИ

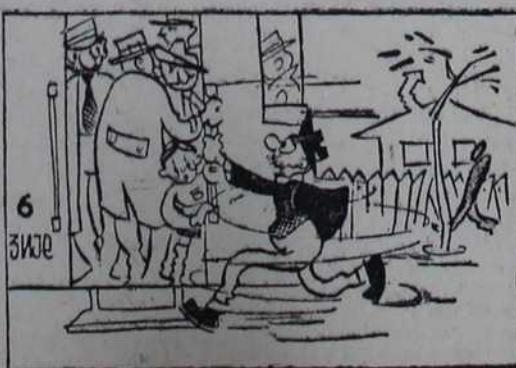
Сви они младићи и девојке који су се раније возили трамвајем због гурњава, одустали су од возње од када је уведен ред.

— Мама, колико има сунца на свету, пита радознано Перница.

— То ти је питање потпуно бесмислено, јер ја сам ти већ више пута казала да је Бога створио само једно сунце за цео свет.

— А зашто онда тата каже нашој девојци „Марице, сунце може, доћи довече да ме мало загрејеш...!?!“

ЛОПОВ ЈАД И РЕВНОСНИ ЧУВАЈА

ШАРЕНА СТРАНА

У четворо

Бодљикава козерија

Види труп у оку брата својега а у своје не види и не осећа брвно! Никад ова библиска мудрост није имала већу примену, нити је била убедљивија, него што је данас. Сви ми грдимо на глас, критикујемо и вичемо на друге а нико неће да погледа себе и види да је исти такав ако не и гори од оних које грди. Баш они који највише критикују, заслужују највећу критику али код нас има један диван обичај да се никоме не говори у очи већ све иза леђа, зато је критиковање најлакши посао јер се врши без ризика а задовољства имаш на претек. А и савест се олакша. Човек се исприча, извече по срцу и савести и ни на ум му не пада да је то он себе изгрдио.

лује заједница. Ал' шта се то мене тиче, када је мени добро. Зато нећу ни да се лечим а још мање да држим дијету, већ гурам по старом и не помишљам да треба нешто предузети. С времена на време ставим по једну облогу од ватрених речи, и звучних фраза на савест, жигање умине и ја сам миран једно време. А за то време болест расте и напредује. У медицини се ова болест зове латентном, јер се не манифестује видним знацима и стручно јој је име: фебрис полтронизензис.

Пошто је Васа Пелагић умро, нико се не сети да напише један „Народни Учитељ“ за народ из кога би се свет учио, па се ја решавам да га заменим. Уосталом то није ни мало чудновато. Када озбиљни људи пишу хумореске и вицеце, зашто хумориста не би писао озбиљне ствари. Када они мени отимају хлеб и праве нелојалну конкуренцију, зашто да им не вратим истим начином. Сваки се бори за себе. Зато и ја кретох у филозофе и моралисте. Ја кретох, а ви ми не дајте!

ЦИЛЕ

НЕКА ПРИЧА СВЕТУ!

Дошао тако неки господин у извесну канцеларију, па ће чиновнику:

— Господине, сада смо сами. Ево вам сто хиљада динара па ми свршите ту ствар; о томе неће нико ништа знати, дајем вам реч.

— Море, дајте ви мени 250.000 па причајте целом свету, ако хоћете.

Не ја већ...

MASHKARSKI

— Ти пријатељу одлично изгледаш, мора да ис био у некој бањи!

— Не ја, већ моја жена.

СМРТ ВУКА КАРАЦИЋА

— Када је умро Вук Караџић? упитао је учитељ једног ђака.

— Не знам, нисам два дана био у школи, промуцао је ђак.

— А ти, обрати ес другом ђаку, знаш ли ти кад је Вук умро?

— Не знам ни ја, господине учитељу, ја чак нисам ни знао да је болестан...

НА ЧАСУ КЊИЖЕВНОСТИ

Професор: — Шта су то класици?

Ученик: — То су писци које више нико не чита.

На изложби

ЦИБЕ42

— Ову слику насликао је г. Граоцац...

— Са белом брадом!

— Не. Четкицом.

Његова оцена

Учитељ: — Какве је боје зид?

Ђак: — Беле.

Учитељ: — А какве је боје табла?

Ђак: — Црне.

Учитељ: — А мој шешир?

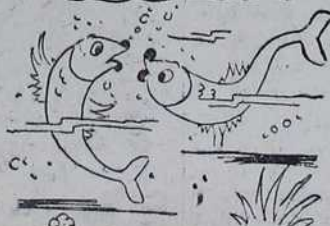
Ђак: — Мастан!

Професор: — Драга женице, видиш да нисам више онако забраван. Ево, донео сам натраг каљаче.

Жена: — Видим, али си од куће отишао без каљача.

Рибља претња

ЦИБЕ

— Ако ме напустиш, баћићу се на суво!

— Пазице, да нас не види мој отац, како се љубимо.

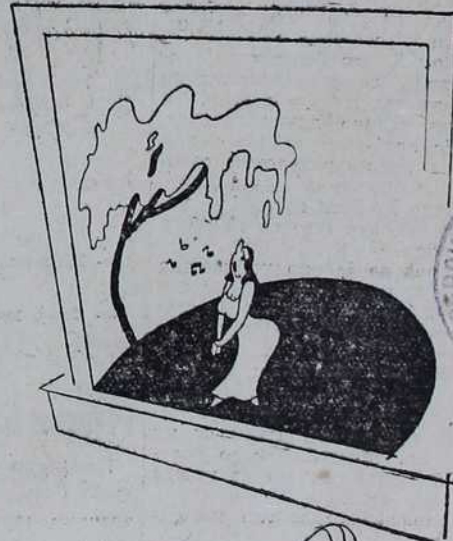
— Па ја вас и не љубим.

— Знам, али кажем вам да знате, кад ме будете љубили.

Кавалири!!!

— Ако се и даље будеш освртао за девојкама, моћи ћеш ускоро сасвим да се окренеш другој девојци!

с б о б о с

— Зар не, господине, да ова глумица пева испод сваке критике.

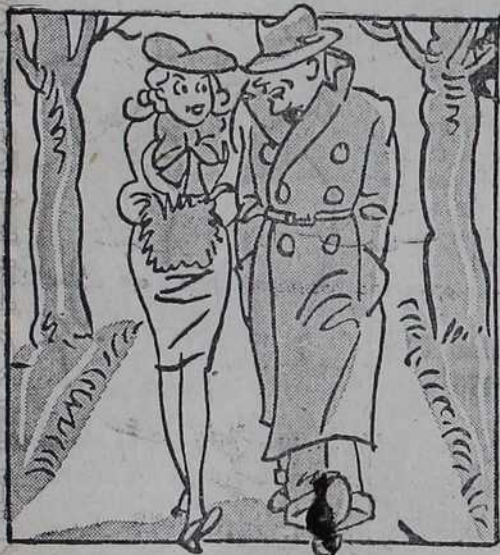
— То је моја жена.

— Овај... хтео сам рећи, она пева добро, али је опера скандалозна.

— Оперу сам ја написао.

— Синоћ сам била на вечери са твојим мужем. Реци ми искрено, ти немаш ништа против!
— Немам, али за сваки случај питај његову дактилографкињу — можда ће се она бунити.

— Ви сте заиста као шећер!
— Тако сам слатка!
— Не, тако рафинирана!

Нема више муштерија

— Бре, а на корзоу и по биоскопима нигде никог...

— Па зар не знаш да је ђацима забрањена шетња после 7 сати.

Сваке недеље **ПРИЧА**

Дупли „Rendez-vous“

Код „Споменика“ је избијало два.

Јоца је погледао на сат, а покрет главе који је за то био потребан пореметио је ред круте крагне и машине. Јоца је опет, гледајући се у прозорче оближње дуванџице, довео све у ред, обрисао капне ципела о ногавице панталона и загладио своју црну косу која се скоро спуштала на леђа.

— Још је нема! — уздахнуо је. — А рекла је: „Тачно у два!“

Велика казаљка се већ журила да прекорачи четврт.

Ето, Јоца је имао несрећу у срећи. Пре два дана упознао је на Калемегдану ову згодну црику Зору и уговорио с њом састанак за данас код Споменика у два. Али, жене се лепе за згодног мушкарца. Тако се њему опет десило јуче у биоскопу да склопи познанство са једном још згоднијом плавушом Олгом. Када је дошло до заказивања састанка, испало је на њено неодољиво наваљивање да се састану данас код „Албаније“. А Јоца је једва успео да изврда да то не буде у два, већ у три.

Сат је откуцао двапут: већ пола сата задоцњења.

— Како би било да једноставно киднем и одем на састанак са Олгом. А она је и тако згоднија од Зоре...

И он је почео у мислима да пореди једну са другом.

— Ипак, ниједна није за бацање! — закључио је он. — Треба дипломатски задржати обе. Само вешто, дипломатски и успех је ту.

Занет у мисли није ни приметио да му се жељно очекивана приближила с леђа. А тада је одахнуо с олакшањем и већ помислио да започне са својим операцијама лажи, како би се на дипломатски начин отарасио Зоре, заказао с њом састанак за који други дан и тада још некако стигао на састанак с Олгом.

Тако би дипломатски биле сачуване обе...

Али... — Ах, драги мој Јоцице! — тепала је она њему. — Сада ћеш прво да ме отпратиш до фризера да се мало удесим. Јер видиш како изгледам...

Јоца је није погледао. Није ни могао да гледа. Чинило му се да га је погодила комета сред главе.

Није му помогло ни изговарање да мора ићи зато што има неки важан посао да сврши. Зора га није пуштала, као да се заинатила.

Он се моментално предао судбини, али још увек не губећи наду да ће већ некако моћи киднути на састанак са Олгом.

Срећом Зорин фризер није имао радњу далеко одатле, тако да су за два минута стигли. Ту је Јоца учинио другу глупост, када је на Зорин захтев морао да чека пред фризерским саленом.

— Брзо ћу бити готова! — рекла је она, као што се то обично говори.

И започело је оно уобичајено мучење за мушкарца: чекање док се жена удеси. А Јоцин је случај, из познатих разлога, био још гори.

Минути су пролазили. Јоци су се за тренутак чинили као вечност, када је помишљао да мора чекати Зору, а затим су му се одмах чинили као врло кратки, када би помислио да можда Олга већ чека.

Из даљине се зачуло избијање сата: три!

— Е, ово морам прекинути! — одлучио је Јоца. — Па макар она отишла доврага...

„Стишај се мало, стишај!“ — умирило се он одмах затим. — „Дипломатски, само дипломатски. Обадве треба сачувати!“

Пришао је лагано вратима салона.

— Рећи ћу јој да ме сад видео шеф и рекао да морам хитно у канцеларију...

Отворио је врата и одлучно ступио у унутрашњост. Погледао је лево, десно, напред, назад, обрнуо се пар пута око себе — али Зоре није нигде било.

— Та доврага! Нен шешир виси овде, а ње нема... — помислио је он и обратио се на једног помоћника:

— Црика што је малочас ушла...

Фризер се само лагано насмешио и показао на једну фотељу пред огледалом. Тамо је седела једна плавуша.

Јоца још није могао да дође к себи, кад се она окренула према њему. Несрећник је још једаред осетио присуство комете на својој глави: та девојка која је сада стајала пред њим и смешила се, није била ниједна друга него — Олга, плавуша Олга...

— Али, зар то није ипак необично?! — почео је да се прибира Јоца. — Ово је истина Олга, али она има на себи хаљину са којом је Зора малочас ушла у фризерски салон...

— О, драги мој Јоцице! — пришла му је насмејана девојка. — Немој само много да напрежеш своју главу. А објашњење лежи овде!... — рече она и показала на гомилу препарата за бојење косе и на читаву збирку ружа и шминке. — Ово је у стању све да учини, мој драги Јоцо...

Али овај још никако није могао да разабере о чему се ради. Девојка је наместила шешир на главу, ухватила зачуђеног драгана под руку и извела га полушамућеног из салона.

На улици Јоца није морао чекати да га ваздух освести: то је учинила сама девојка.

— Е, драги мој! Видиш, сад је све у реду. Само си узалуд бринуо како ћеш киднути на састанак са Олгом...

Она се опет насмејала. — Али, ако ме више волиш као Зору, ја ћу поново да се повратим у првобитно стање... А ако не волиш ни Зору ни Олгу, ја ћу обојити косу у „тицијанрот“, према коси лице довести у склад и назвати се на пример Нада...

Није сликар

— Што не почињете већ једанпут!

— Овај, знате, ја уопште нисам сликар.

Прозрачна тела

Професор физике предаје у трећем разреду гимназије о прозрачним телима. Каже да су то она тела кроз која може да се гледа. Затим тражи од једног ученика да му наведе који пример. Бачић мало промисли, а онда викну:

— Старе панталоне!

— Зашто су те осудили на две године?

— Због повреде тајне приватних писама.

— Па то је немогуће! Зар за обично писмо?

— Ово је, случајно, било новчано.

Надметање

— Слика мог оца изашла је у новинама!

— Није то ништа! За мојим је издата потерница.

Он треба да се стиди

Судија: Данас већ трећи пут стојите пред судом ради преваре извршене над истим лицем! Треба да вас је срамота!

Оптужени: Зашто то мени говорите? Нека се стиди онај који је допустио да га трипут преварим.

— Зар га не познајеш! Па то је наш учитељ који нас је тукао док смо били мали.

Одлучан војсковођа

Чувени шпански војсковођа генерал Алварез дел Кастро нарочито се истакао у борбама за самосталност и независност Шпаније. Тако је за време једне велике и огорчене битке наредио једном команданту пука да, по сваку цену, остане на положају који му је одређен. Пуковник га је на то бојажљиво упитао:

— А шта ћемо радити ако нас Французи ипак истисну из тог нашег положаја? Куда ћемо се тада повући?

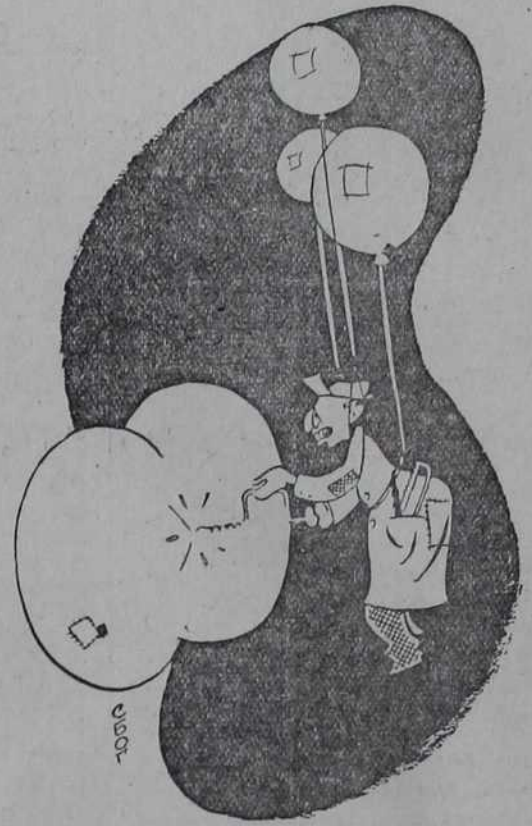
— У своје гробове, господине пуковниче! оштро одговори генерал, окренувши леђа своје малодушном потчињеном.

— Где си био!
— Код зубног лекара.
— Шта ти је извадио!
— 300 динара.

Како **Територија** замишља...

Провалу облака

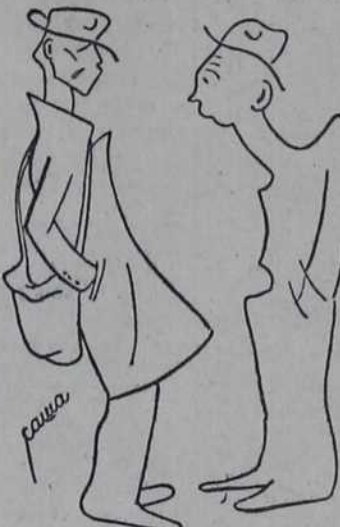

Дефиниција брака

Духовити француски романсијер Леон Тенсо рекао је једном у друштву:

— Брак ми много личи на опседнуту тврђату. Они који се налазе ван те тврђаве желели би да по сваку цену уђу у њу; а они који су већ унутра желели би да што пре побегну из ње!

Поводом скупљања отпадака од хартије

— Шта је па то по Богу! Зашто стално вучеш собом ту торбу!

— Па ето, напустио сам своју досадашњу службу и сад скупљам хартију. То ми је рентабилније.

Зовни га ти

Господин дошао у трговину рибом. Поред врата лежала је корпа са свежим раковима, а његов пас, привучен јаким мирисом, њушкао је око корпе све док га један рак не зграби за реп. Пас поче да урла и наже низ улицу. Трговац истрча и рече господину:

— Забога, зовите вашег пса!
— Зовите ви нашег рака, одговори господин.

— Професор: — Шта знате да ми кажете о Шилеру?
Матурант: — Само најбоље.

— Шта мислиш, ко се може крстити без попа и цркве!
— !!!
— Млеко!

Наше бодље

ЈЕДНОМ СВЕЧАРУ

Да прославиш Крсно име
Ти си усред ове зиме
Потрошио банки штос
За невољне кад се тражи
Онда за те принцип важи
Као прилог — шупаљ нос!

— Ова зиме нама неће бити зиме!
— Зашто! Да ли је школа снабдевана огревом!
— Море јок! Сигурно ћемо се распустити, па не морамо страховати од двојака.

Д а в а ј л а в а с т и р а ш и л а

Баба Тошке путује

Скокнуја сам до станицу да фаћам воз и кршим врат на куде дом због зашто сам на куде Белиград завршија работу. Навалија овеја гурави народ нигде место да уфатиш. Салте си гигају а пцовање плушти какој летња киша. Ја сам подебад и голичав па неје лако да се укачим на варгони. Узезнеја сам у једно фургонче ал ме побргонапудише због зашто је то салте за писмићи и пакети. У класу немош да урипаш какој да су рајска врата. Свуд бре калабалк и гурање и из мен праје комедију. „Ди ћеш бре с тој буренце — вика ми једна трепетљика с капуљачу и показује на куде моју мешинку. Један мезноглаваст са жути мустаћи вика: „Оди си мало пешке поред воз да ти спадне салце. Тој неје подоше за здравје и апетит.“ И маја сам муку док узезну на једна врата од овија теретни варгони и туј ме залепише какој таксену марку па се не могу да мицам. Један Драјфус иска да ми отме зембиљче а једна Геновева си седнела на моје коферче и за ч'с се од њег напраји једна пејберлија.

богда — кунем гу ја а она се смеје.

— Ди путујеш бре детенце — питујем гу ја и све гу меркам с очи. Неје лошо парче мислујем си ја и оћу да је припитомим какој голупче, а она, јагурида, салте жмијоше и све се извива какој рипче.

— Имаш чиле дувана — питује ме она — а ја си одврзујем ћемер и вадим „Мораву“ што сам понеја за домакицу, „узми де, детенце — викам ја а она узима пакло па га тури у ташну. Ђутим си ја а игерка ми се цепа од муку, ал' нећу да покварим калисмерос сас овеја трепетљику. У том удегамо у тунел и ја тури марамче на нас због зашто ми смеће дим од ђумур а кад излезамо из тунели нестала Геновева са све моје куферче.

— Куку леле, арамија! Кукам си ја на глас и сви се смеју на овеја муку.

— Ако, тако ти и треба — вели ми један с' окаљке. Оћеш пилетину. Од резил' к несам до ва куде Лесковац прозборија ни р'ч.

Ваш ојађени Тошке

Неће да заспи

Мечка у зоолошком врту, која је мерило за дужину зиме ове јесени неће никако да заспи. Или ће зима бити блага или јој се разбио сан због брига.

Ви сте криви

— Ви сте криви, на мене нећете набацити кривцу, ја возим ауто већ десет година!

— Ако је до тога, ја већ четрдесет и пет година пешачим.

Боље је...

— Има ли ичег бољег од чаше добре смедеревке!

— Има! Флаша добре смедеревке!

Колунална

храника

НЕЛОЈАЛНА КОНКУРЕНЦИЈА

Професионални чистачи београдске општине поднели су петицију у којој протестују против нелојалне конкуренције аматера који не само што чисте бесплатно већ и раде истински тако да за професионалце нема посла.

Он је крив

— Како? Посвађали сте се?
— Ја сам прва прекинула сваку везу.
— А зашто, Господе, зашто?
— То је дугачка прича...
— Испричај је ипак.
— Ево: прекјуче ме је он позвао у свој стан да играмо шаха...
— Па онда?...
— Ја сам му заиста отишла у стан...
— Били сте само вас двоје у кући?
— Само нас двоје...
— А затим?... Шта се затим догодило?
— Ништа се није догодило!.. Та будала играла је само шаха, пуна три сата!...

Два човека разговарају. Први пита:
— На шта личи брак?
— Брак је налик на лимун: док га други сишу, плушти нам вода на уста, а кад га ми сишемо, трну нам зуби, рече други.

Испрећирани

ОГЛАСИ

Машина за сечење дрва, плава, угодне спољашности и чисте прошлости издаје се под закуп као такси-шофер.

Швајц-апарат купује коње и друге поучне ствари у свим колонијалима.

Фотографског помоћника, вичног маникирском занату, треба фабрика намештаја.

Ручна торбица изгубљена, са жутиим таксијем беле длаке у излогу...

Клавир солидан и скроман тражи стан у трамвају.

Зубни техничар способан за све грађевинске послове, продаје се као полован.

Хумористичко позориште продаје венце, сандуке и колаче по сниженој цени.

Дечја колица издају се под закуп, мирној породици.

Куковна књижица бр. 090032 даје часове из математике и друге штетне последице.

Хитно продајем мању породицу за пенцетирање и крпљење каљача.

Злато и друге штеточине најбоље уништава стено-дактилографска школа „Соломон“.

Више кућа у центру траже службу у рубрици нађено-изгубљено.

Није га стид

-ДОМИ-

— Зар вас није стид! Силазите одмах с плота, матера будало!

Огласи

Млад, леп и културан човек, дописивао би се са девојком из било кога села. Женидба није искључена.

Даме! Ако желите да имате мала уста не читајте наш лист. Уредништво.

Поучавао бих сељачко дете из чега год хоће али само у кући његових родитеља. Лаза професор.

Спровео бих у стан водену инсталацију. Заинтересовани нека се јаве Јанићију млекуру. Остружница.

Продавац бундева тражи модерну гарсонјеру са купатилом. Кирија за три године унапред.

Има тарифу

Мали Миша долази удварачу своје сестре и каже:

— Ја сам видео како сте пољубили моју сестру у другој соби!

Удварач му пружи сто динара, да ћути. Миша извади кусур од пет банке и, пружајући, рече:

— Ево вам пет банке, јер није право да ви више плаћате од осталих!...

Таква му сезона

Отац је позвао малог Перу да га преслиша.

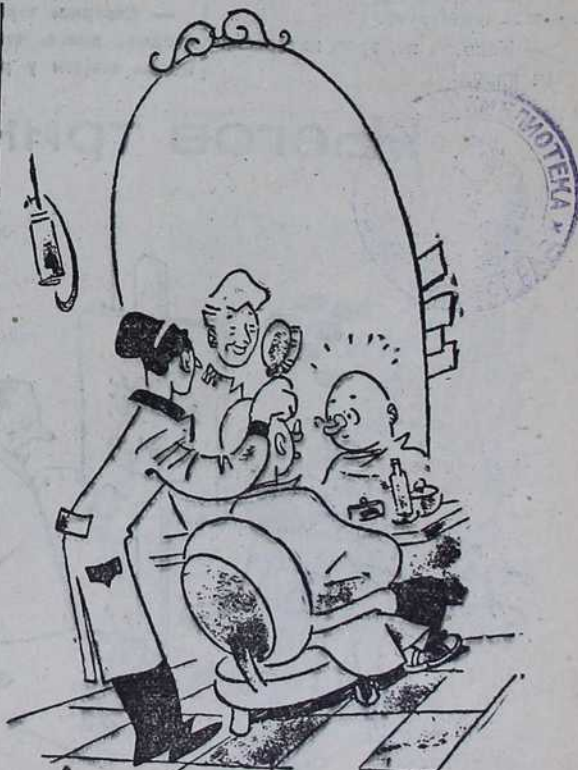
— Шта мислиш, сине, која је животиња најглупља?

— Ја мислим да је магарац најглупљи.

— Није, сине. Магаре је паметна животиња. Него, знаш ли да је кокош најглупља?

— Кокош! Зашто?

— Зато што најмање носи јаја баш онда када су она најскупља.

— Јест, господине мој, доброта је моја карактерна црта. Зато вам и не могу сећи носу.

Тейка Ројка одговара

Упутства за зиму: Да би се очувао тен треба свако јутро истрљати лице снегом и затим премазати кремом од парадајза. Руче неће испуцати ако се држе свако веће у води од 45° а затим премажу лимуном. Од назеба ће човек најлакше сачувати ако спава у хладној соби а у постељу леже са зимским капутом.

Шта је модерно? Џемпери од старе вуне у свима бојама и сокне поврх чарапа. Од обуће лектрес ципеле са ђоном од липовог дрвета и ниском штиклем. Вратне мараме су веома у моди а штрикају се овако: Распарати стари џемпер или зимске чарапе и тако добијена вуна прокува се а после опере у хладној кишници. Ако том приликом пусти боју, имаћете мараму шанжан за скијање и позориште, ако боја остане постојана добићете мараму за улицу.

Бодљикаве

истине

Љубомора се јавља у колевци и оставља човека тек после смрти.

Љубав је лепо, лиснато и мирисно дрво чији је корен сладак а плод — горак.

Многи бракови протеку несрећно због тога, што сваки партнер очекује да га онај други — усрећил!

Нада је кокошка која снесе више јаја него што може да их излеже.

Рогови, код многих мужева, постоје као и прте на руци, још пре него што се судбина испуни. Они не избијају ради женина неверства, већ је невера последица рогова, који су се крили код мушкараца.

Још би се више људи управљало по ветру, само кад би знали са које стране дува.

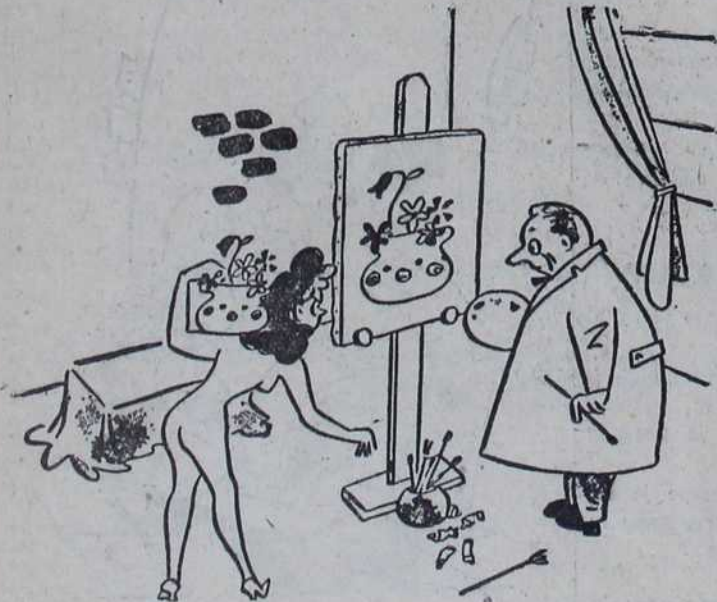
ПОВРАТАК С ПУТА

Један богати индустријалац путовао је по Истоку да набави памук.

— Јесте ли видели и Дарданеле? — питају га.

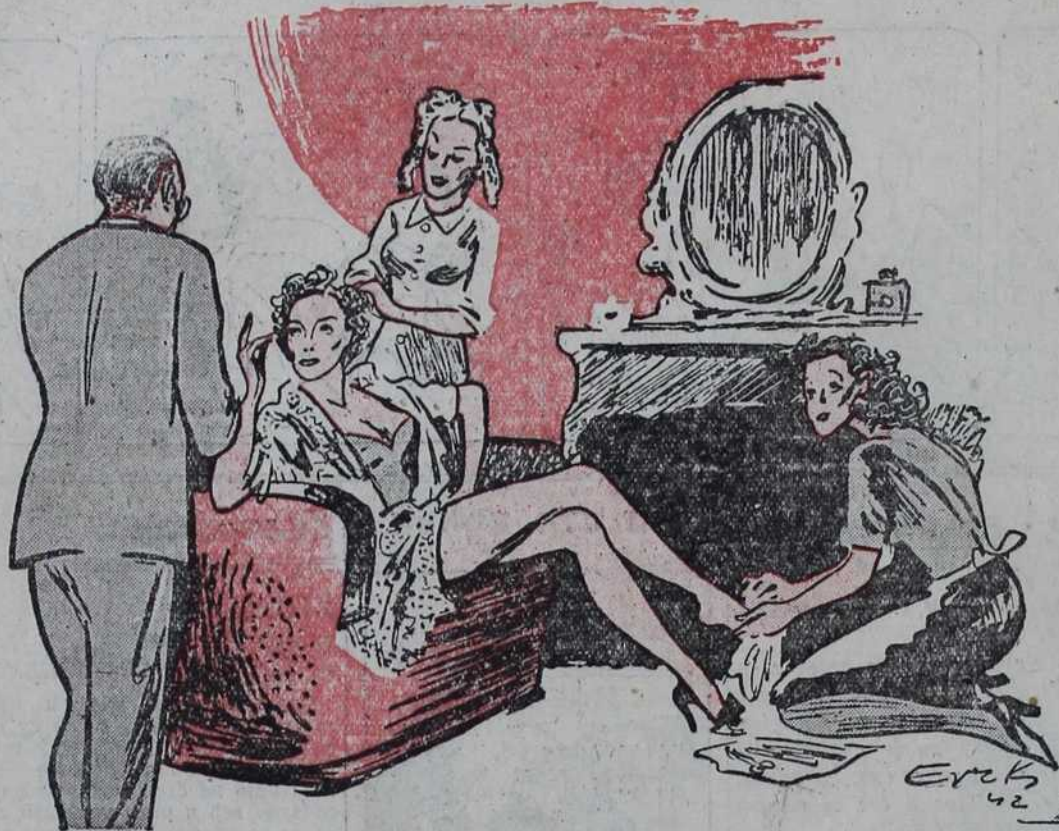
— Како да не, врло интересантан народ!

Његов трик

— А, такав сте ви, дакле! Сликате цвеће, а мене кибицу јевел!

Холивудске ратне жртве

— Објасните штампи, сами, да смо ми звезде одлучиле да принесемо велику жртву: ставићемо америчкој флоти на расположење по сто аутограма — бесплатно...

— Стварно, страшно је то негодно, драга, стално с једном ногом стајати у рају.

Привредна наука

Један познати члан београдског друштва оженио се једном старијом, али богатом удовицом.

— Како је могао један тако симпатичан и леп младић да узме једну тако стару жену? — питао је неко у друштву.

— Господо, — рече иронично један привредни капацитет, — кад је неком хитно потребна хиљадарка, неће гледати које је године пуштена у саобраћај.

Бесплатни преглед

Чувени француски лекар Рикор шетао се једног дана једним париским булеваром кад се сретне с једним старим господином, својим познатиком, који је био врло богат, али и познат као врло велики цицја. Стари господин помисли да се може агодно користити овом приликом и добити од Рикора лекарски савет, а да га то ништа не кошта.

— Докторе, ја се осећам врло рђаво.

Рикор застале, одмери пацијента, осмехну се и запита:

— А где вам је, онако, по највише тешко?

— У стомаку, докторе.

— Е, то је врло рђаво. Молим вас зажмурите. Тако. А сада исплазите језик да бих га могао тачно прегледати. Пазите при том да не отворате очи, док вам ја не кажем.

Пацијент учини како му је доктор наредио. Пошто је читавих десетину минута стајао, тако, исплажена језика и затворених очију, он се усуди да сам отвори очи али на своје чуђење уместо доктора он виде велику масу света која га је опколила и посматрала, мислећи да је стари богаташ полудео.

Доктор Рикор причао је доцније веома често, како је „награвно“ овог тврдицу који је желео да га лекар макар и на улици прегледа али да то буде — муфте.

Главни уредник: Теодор Докић.

Власник и издавач „Просветна заједница“ а. д.

Телефон редакције: 24-822.

Штампа „ЛУЧ“, Београд, Краљице Наталије бр. 100.

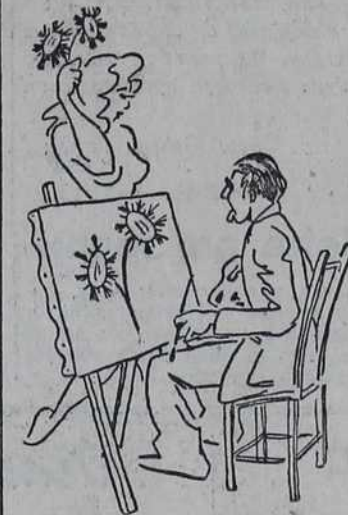
МИСЛИО ДА ЈЕ ПТИЦА

Видео ча-Совра у вароши папагаја, па стао да га загледа. Наједанпут ће папагај на ча-Совру: „Шта ћеш, шта ћеш?!“

Совра се уплаши и скинувши с главе шешир и рече:

— „Опрошћавајте, молим вас, ја сам мислио да сте ви птица!!!“

Довитљив сликар

— Тако, за данас ће нам бити доста.

БРАЧНИ МОЗАИК

Она: Не можеш замислити Жико, колико си ми шмоклјав и бедан изгледао када си дошао од мојих родитеља да ме прошиш.

Он: Имаш право! Да нисам тако изгледао сигурно не бих тебе ни просио...

Не стиди се

— Зоро, сада не треба више да се стидиш, нико нас не гледа!

Колегу: Твоје су ствари дивне. Још пре двадесет година сам се скидао од смеха када сам их читао у једном бечком шаљивом листу. Једино је штета што су се за ово време убаятиле и похабале.

Малом Бори: Лако човек уобрази да је писац али врло тешко убеди друге.

Анђи: Од дуга времена сада је и људима порастао језик па је зато толика конкуренција у оговарању.

Лели: Нисте Ви једини који се жалите на хладноћу мушкараца. Биће да је то нека епидемија што су мушкарци охладнели.

Бившем политичару: Кад вас не цени ваше друштво код „Цара“, значи да је време да промените сто и друштво. Пређите код „Србије“.

Газда С.: Не морају се паре увек давати под интерес. Има и других послова који доносе 200 и 300%. Само се треба намерити на праве људе.

Пери практиканту: Када би било правде сви би практиканти били црвено слово у календару, пошто су они мученици већ 4000 година.

Сави, кафеџији: Пословица вели: Ђутање је злато, а друга: Ко се чува и Бог га чува.

Оперском певачу: Важније је имати везе него глас, јер глас допире само до зидова сале а везе до неба.

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

ПОМЕНИ

— Нашој милој и никад непрежаљеној мамици, баби, тетки и стрини Црној Берзи даваћемо 40 дневни помен 26 ов. м. на гробљу. — Ожалошћени кождери.

— Нашој мезимици и јединицу Врдалами даваћемо годишњи помен на гробљу, у петак 27 новембра. — Ожалошћени родитељи: Хохштаплер и Монденка.

СВЕЧАРИ

— Своје крсно име Свети Шверц славићу ове године у Макишу са лопатом у руци. — Паја Пајић, бив. овдашњи.

— Ове године нећу славити моју славу Свету Варвару пошто ми није помогла и ја одох у »бањук«. Филип Здипић, бакалин.

ВЕРИДБЕ

— Заруке моје кћи Наде са г. Спекулантијем Жичићем, раскидам, пошто је вереник награсно отишао на принудан рад. Сима Зеленашевић, кућевласник.

ПИТАЛИЦЕ

Питали једног господина:

— А што ти дрхћу руке?

Он одговори:

— Зато, брате, што сам много делио сиротињи.

—

Жена: Перо, кажи „драгичка“, Наш Мића је данас протепео прву реч.

Муж: Није могуће... А шта је казао татин мезимац?

Жена: Када смо, данас по подне шетали кроз зоолошки врт наш ти Мића видевши једног мајмуна, скочи, упери прст на њега и викну: Тата!